محبوب‌ترین رفیق و همدم

محمدطاها صالحی
دانش‌آموز پایهٔ هفتم
از استان اصفهان - شهر کلیشاد

محمدطاها صالحی هســـتم از استان اصفهان شهر کلیشاد، دانش‌آموز پایهٔ هفتم مدرسهٔ شاهد فاضل.

آقا محمدطاها، چه چیزهای کوچکی در زندگی روزمره برایت بیشترین شادی را می‌آفرینند؟

نمازخواندن، باشگاه رفتن، و غذاهای خوش‌مزه.

چه چیزی در خانواده‌ات برایت خیلی مهم است و تو را خوش‌حال می‌کند؟

صمیمت خانواده‌ام، خواهرانم و اینکه فرزند اول هستم.

هویت ملی خودت را در چه می‌دانی؟

هویت ملی یعنی تاریخچه، زبان، فرهنگ و هنر، آثار باستانی و سنت‌های کشورم ایران که من با داشتن آن‌ها احساس تعلق به کشور و جامعه‌ام را دارم. با شناخت این‌ها می‌توانم شخصیتم را به‌عنوان یک ایرانی پرورش و رشد دهم... من در کشوری به دنیا آمده‌ام که هم گذشـــته پر از موفقیت و سربلندی داشته هم آینده‌ای روشن. کشوری که کاملاً مستقل و بدون پشتوانه است. البته مهم است که به کشورمان افتخار کنیم، ولی مهم‌تر این اســـت که خودمان کاری کنیم که کشورمان به وجود ما افتخار کند.

دوســـت داری در آینده چه شـــخصیتی باشی و چه ویژگی‌هایی را در خودت بیشتر تقویت کنی؟

من از چهار تا هفت ســـالگی کلاس ژیمناستیک می‌رفتم و از هفت سالگی کشتی را آغاز کردم. در این مسیر صاحب رتبهٔ اســـتانی هستم و علاقه‌مندم درس خواندن را برای رسیدن به مهندسی هوا-فضا، و کشتی را تا قهرمانی المپیک و بالابردن پرافتخار پرچم کشـــورم ایران ادامه دهـــم. همچنین روحیهٔ پهلوانی و اخلاق‌مداری را در خودم تقویت کنم.

به چه باورهـــا و ارزش‌هایی احترام می‌گذاری و آن‌ها را چطور توی زندگی‌ات به کار می‌گیری؟

به آنچه پدر و مادرم به آن پایبند هستند، احترام می‌گذارم. به‌عنوان مثال هیچ‌وقت به خودم مغرور نمی‌شـــوم و خود را با دیگران مقایسه نمی‌کنم.

الگوها و قهرمانان زندگی‌ات چه کسانی هستند؟

۱. محبوب‌ترین رفیق و همدم من، شهید کشتی‌گیر، ابراهیم هادی؛ شهید زنده و همراه همیشگی من.

۲. کســـی که برای خوشنودی خداوند روی یک پایش می‌ایستاد و نماز می‌خواند، شـــهید حمیدرضا ضیائی، جانباز دفاع مقدس که شهید مدافع حرم شد.

۳. کسی که همیشه می‌گفت: «ما ملت شهادتیم، ما ملت امام حسینیم»، شهید حاج قاسم سلیمانی، «قهرمان ایران».

۴. جهان‌پهلوان، اســـطورهٔ بی‌چون‌وچرای کشـــتی، پهلوان اخلاق مدار کشتی ایران و جهان.

۵. سعید اسماعیلی، اسطورهٔ محبوب من، ملقب به «کوسهٔ خلیج فارس».

وقتی روزهای سختی داری، چه چیزی به تو کمک می‌کند که حالت بهتر بشود؟

امیددادن به خودم و توکل به خدا. ســـعی می‌کنم برای انجام هر کاری پشتکار داشته باشم. به نظرم تلاش، پشتکار و داشتن ارادهٔ قوی می‌تواند ما را از بقیه متفاوت کند. من دوســـت دارم هرچه در ورزش یاد گرفته‌ام، مانند پهلوانی و... به دیگران هم یاد بدهم.

چه چیزی در بچگی خیلی تو را خوش‌حال می‌کرد و هنوز هم برایت خاطره‌انگیز است؟

بازی‌کردن فوتبال و کشتی‌گرفتن در خانه با پدر و پدربزرگ.

راه روشن

فرزانه نوراللهی

● چه ورزش‌هایی را بیشتر دوست داری و چند وقت است که در آن‌ها فعالیت می‌کنی؟

کشتی را بیشتر از همهٔ ورزش‌ها دوست دارم. چهار سال است که در آن فعالیت می‌کنم. شنا را هم به صورت حرفه‌ای کار کرده‌ام. به فوتبال، والیبال و اکثر ورزش‌های دیگر هم علاقه دارم. کلاً نژاد من از فوتبال است. از بچگی عاشق ورزش شدم و پدرم بسیار مرا تشویق می‌کرد و حامی من بود. در ورزش تمرین‌های سخت و همیشگی‌اش برای من لذت‌بخش است. برای برنده‌شدن در مسابقه‌ها لازم است تمرین کشتی و مرور فن داشته باشیم. بدن‌سازی، کوه‌نوردی، دوومیدانی، خودباوری و باور ذهنی هم در کنار آن لازم است.

● چه مقام‌هایی تا حالا کسب کرده‌ای؟

طلای استانی در بهمن ۱۴۰۳، طلای کشوری در آبان ۱۴۰۴، قهرمانی لیگ استان اصفهان با سپاهان، آذر ۱۴۰۴.

● در کنار ورزش، چه رشته‌های درسی یا سرگرمی‌های دیگری هم داری؟

خوش‌نویسی (خط) و بازی با خواهرانم. بین باشگاه رفتن‌هایم، درس‌هایم را مطالعه می‌کنم و در روزهای تعطیل درس‌ومشق‌های عقب مانده‌ام را می‌نویسم تا تعادل بین ورزش و درس برقرار شود.

● چه توصیه‌ای داری به بچه‌هایی که می‌خواهند ورزشکار موفقی شوند؟

فقط تلاش و پشتکار و ارادهٔ قوی داشته باشند و بدانند: «وقتی که آن‌ها خواب‌اند، حریفشان دارد سخت تمرین می‌کند!»

● چه لحظه‌ای برایت در ورزش خاص‌ترین و هیجان‌انگیزترین لحظه بوده است؟

روزی که بعد از این همه تلاش و پشتکار، برای اولین بار قهرمان کشور شدم.

● چه دغدغه‌هایی در مسیر رسیدن به هدف‌هایت داری؟

دغدغه‌های زیادی در مسیرم دارم. احساس می‌کنم بعضی‌ها دوست ندارند پیشرفت مرا ببینند، ولی من با توکل به خدا و توسل به امامان و شهدا به تلاش خودم ادامه می‌دهم. آرزو دارم باعث افتخار کشورم، پدر و مادرم و خانواده‌ام باشم؛ چه در ورزش و چه در درس تا بتوانم زحمت‌های آن‌ها را جبران کنم.

من از معلم‌ها می‌خواهم در کنار درس برای همهٔ دانش‌آموزانشان، چه دختر و چه پسر، وقت بگذارند و با تأکید بر پیشرفت‌های کشورمان و مخصوصاً معرفی شهدایی که در طول هشت سال دفاع مقدس جانشان را فدای این کشور و مردم کردند، راه درست زندگی را به آنان بیاموزند. مطمئن هستم که این شهدا دست ما را می‌گیرند و راه درست را به ما نشان می‌دهند.

از وقتی که گذاشتی، بین‌هایت ممنونم.